

LAURENCE DERVAUX

BEZOEKERSGIDS

Nous,
huit milliards d'humains,
moins vingt-sept,
plus septante,
le temps de lire ce titre.

MERCI FACTEUR ! MAIL ART #6

JANELAS + AGATHE ERISTOV GENGIS KHAN

$(25+50) + (25-50) =$
50ste VERJAARDAG VAN DE GALERIE DÉTOUR

OVERZICHT

04

Salle Pierre Dupont
Grande Halle - Entresol

LAURENCE DERVAUX

Nous,
huit milliards d'humains,
moins vingt-sept,
plus septante,
le temps de lire ce titre.

13

Annexe

MERCI FACTEUR ! MAIL ART #6

JANELAS + AGATHE ERISTOV GENGIS KHAN

15

Mezzanine

(25+50) + (25-50) =

50ste VERJAARDAG VAN DE GALERIE

DÉTOUR

17

Petit Musée

L'ART CONTENT/COMPTANT POUR RIEN...!?

Een didactisch aanbod van het team

kunst- en cultuurbemiddeling van BPS22

LAURENCE DERVAUX

Nous,
huit milliards d'humains,
moins vingt-sept,
plus septante,
le temps de lire ce titre.

Wij
acht miljard mensen,
min zevenentwintig,
plus zeventig,
de tijd om deze titel te lezen.

Curator: Pierre-Olivier Rollin

Laurence Dervaux is geboren in Doornik in 1962 en behaalde een diploma aan de Ecole Supérieure des Arts plastiques et visuels [Hogeschool voor Beeldende en visuele kunsten] van de Académie des Beaux-arts de Tournai [Academie voor Schone Kunsten van Doornik]. Ze is sinds 2009 hoofd van de optie schilderkunst en picturaal en driedimensionaal onderzoek in deze instelling. Haar werk is aanwezig in verschillende openbare en private verzamelingen, zowel in België als in het buitenland. Sinds 1982 werd haar werk opgenomen in vele tentoonstellingen, zowel groeps- als individuele tentoonstellingen, in binnen- en buitenland.

AANPAK

Het werk van Laurence Dervaux focust op het menselijke lichaam. Ze streeft ernaar de complexe werking, maar ook de schoonheid en kwetsbaarheid ervan tot uitdrukking te brengen. Ze legt uit: *"Mijn werk gaat over de indrukwekkende fysiologische werking van het lichaam, van vitale functies zoals de bloedsomloop en lichaamsvochten zoals water (dat 65% van ons lichaam uitmaakt). Het gaat over de ongelooflijke schoonheid van lichaamsfuncties, hun kwetsbaarheid en eindigheid. Daarnaast gaat mijn werk ook over wat noodzakelijk is om het leven in stand te houden, bijvoorbeeld voeding, zoals in de werken die met gekleurde rijst gemaakt werden of werken rond water, een vitale drank¹."* Ze behandelt al zo'n veertig jaar lang het lichaam vanuit verschillende invalshoeken, wat leidt tot een verschuiving van wat we onmiddellijk zien naar wat we geleidelijk aan observeren. Het lichaam wordt nooit direct getoond. Het wordt veeleer gesuggereerd via tekens en vormen die ons eraan herinneren dat het lichaam leeft en dus ook kan sterven.

¹ Gesprek tussen Christine Vuegen en Laurence Dervaux, Doornik, 2023.

BEGIN

Laurence Dervaux volgde een opleiding in graveerkunst en toonde vanaf haar eerste werken een belangstelling voor de weergave van het menselijke lichaam en vooral van het vrouwelijke lichaam. *"Ik wilde werken met een noemer die alle toeschouwers, alle mensen delen,"* legt ze uit. *Uiteindelijk verschijnt het lichaam als vanzelfsprekend².* Van deze opleiding tot graveerder behoudt ze nog steeds de smaak van het werk in de fysische zin van het woord en een actieve, gevoelige en nauwgezette betrokkenheid bij het creatieve proces.

Aan het begin van de jaren '90 maakte Laurence Dervaux vele werken met voedingsmiddelen (rijst, graan, brood, linzen, suiker). Wanneer deze beeldhouwkundige werken ontdaan worden van hun oorspronkelijke functies en opgenomen worden in enorme installaties, vervullen ze de rol van "vanitas," een subcategorie van het stilleven. Het Latijnse begrip *vanitas* verwijst naar de ijdele, vluchtige en vergankelijke aard van het bestaan. Aan het begin van de 17de eeuw vestigde de vanitas zich als een zelfstandig picturaal genre dat het onverbiddelijke karakter van de dood uitdrukt. Laurence Dervaux herinterpreteert dit thema op een nadrukkelijk hedendaagse manier, waarbij de kortstondigheid van het bestaan en het onvermijdelijke verstrijken van de tijd gevoeced worden.

VOORBIJ DE SCHIJN

Deze voorliefde voor het gebruik van levensmiddelen brengt er haar geleidelijk toe om "binnen te gaan" in het lichaam. *"Ik ben uiteindelijk beginnen werken aan het innerlijke van het lichaam en onvermijdelijk ook rond de vitale functies, de organen. Deze thema's worden toegevoegd aan mijn werk rond voeding, aangezien deze vitale functies ervoor zorgen dat we in leven blijven³.* Laurence Dervaux beschouwt de innerlijkheid en de wording van lichamen als een "grondstof." Het werk van de kunstenaar komt namelijk tegemoet aan een dringende nood om te tonen wat schuilgaat achter deze verschijningsvormen, onder het oppervlak van de huid, door diep in het menselijke lichaam te duiken. Het hoeft dus niet te verbazen dat vanaf het begin van de jaren 2000 tekeningen van spieren opduiken die verleiden door hun formele en chromatische eigenschappen. Ze verraden echter ook een uitgebreide kennis van de menselijke anatomie, met name op het gebied van de myologie (de studie van de spieren).

² Gesprek tussen Nancy Casielles en Laurence Dervaux, Doornik, 2022.

³ *Ibidem*

In dezelfde periode begint ze ook menselijke fragmenten in haar werk op te nemen, zoals eerst melktanden (een verwijzing naar de inname en de kindertijd) en dan haarlokken, nagels en stukjes bot. Ze blijft ook geïnteresseerd in menselijke vloeistoffen. De eerste vloeistof waarmee de kunstenaar werkt, is het bloed, als een existentiële verwijzing naar het leven en de dood. Ze doet dit eerst in de vorm van video, en daarna in installaties die uit glaswerk gemaakt zijn om de ontoereikendheid en kwetsbaarheid van het lichaam op te roepen.

AANTREKKING EN AFSTOTING

In het werk van Laurence Dervaux treedt de schoonheid voortdurend op als een zintuiglijke val. "*Schoonheid is voor mij een hulpmiddel, een manier om de bezoeker aan te trekken*,"⁴ legt ze uit. De kunstenaar vormt grondstoffen om in een constructie van vormen, die vaak minimalistisch en altijd visueel aantrekkelijk zijn. Ze speelt herhaaldelijk met de kwetsbare grens tussen aantrekking en afstoting. Elke beeldhouwkundige en chromatische compositie biedt een verleidelijke visie op schoonheid voor het duidelijk wordt wat er gerepresenteerd wordt. Via de titel wordt er vaak een nieuwe betekenis toegevoegd aan wat we zien. Er vindt dan een verschuiving in de interpretatie plaats, die ons confronteert met onze fysiologische werking, met wat er zich binnen in ons lichaam afspeelt.

Deze ervaring, waarbij we geleidelijk aan steeds meer met onszelf geconfronteerd worden en die door de kunstenaar in gang gezet wordt, wordt door de historicus en kunstcriticus Jean Clair in verband gebracht met de mythologische figuur van de Medusa, die met afkeer en de dood, maar ook met fascinatie en gratie geassocieerd wordt. "*De confrontatie met Medusa* schrijft deze auteur, *biedt het genot van het zuivere kijken, waarbij we zien zonder te weten wat we zien; dit genot gaat al snel over in de afschuw van het gezien worden: we ontdekken onszelf, door te zien dat "wij" slechts "dat" zijn.*"⁵ We ontdekken dat wij slechts een sterfelijk lichaam zijn, gemaakt uit vlees en bloed, dat onvermijdelijk sterft. Dit plotse bewustzijn verlamt ons, hypnotiseert ons. In andere woorden, we zijn versteend.

⁴ *Ibidem*

⁵ CLAIR Jean, *Méduse. Contribution à une anthropologie des arts du visuel*, Paris, Gallimard, 1989, p. 59-60.

SALLE PIERRE DUPONT

LA QUANTITÉ D'EAU CONTENUE DANS DIX-HUIT CORPS HUMAINS

DE HOEVEELHEID WATER IN ACHTTIEN MENSELIJKE LICHAMEN

2023

Doorzichtig glaswerk, gekleurde vloeistoffen, spiegels, metaaldraad, stof

Productie: BPS22 Museum voor kunst van de Provincie Henegouwen

In deze installatie met glaswerk gevuld met water en gekleurde vloeistoffen symboliseert elke combinatie van houders, die met elkaar verbonden zijn via een streng van bloedrode stof, een menselijk lichaam. Door capillariteit worden vloeistoffen druppelsgewijs overgebracht van grote naar kleinere houders. Het druppelen creëert golven die op de grond en muren weerspiegeld worden en zo de tentoonstellingsruimte binnendringen. Bepaalde weerspiegelingen roepen organische vormen op. Andere doen denken aan cellen of botten. Het water, het belangrijkste bestanddeel van het menselijke lichaam, verdampt geleidelijk aan tijdens de tentoonstelling. Het immateriële karakter van de weerspiegeling drukt de overgang naar een vluchtige staat uit, een beeld van de onverbiddelijke toekomst van het lichaam.

SALLE PIERRE DUPONT

1ste VERDIEPING

BE PASSING

2010

Video's met geluid (2 x 00'08", in een loop)

Productie : 7de Busan Biennale (Zuid-Korea), 2010

Er worden twee video's tegenover elkaar geprojecteerd. De ene toont een vaas vol rode vloeistof die van boven naar beneden over het scherm loopt; de andere een vaas die op de grond valt en breekt, waarbij de vloeistof zich verspreidt. Dit diptiek illustreert uiteindelijk de overgang van het leven naar de dood. Het geluid dat we horen is dat van het glas dat valt en breekt, maar dan artificieel vertraagd. Het doet denken aan het kloppen van het hart.

LE RÉSEAU SANGUIN HUMAIN MESURE DEUX FOIS ET DEMI LE TOUR DE LA TERRE
DE MENSELIJKE BLOEDSOMLOOP IS TWEE EN EEN HALVE KEER DE OMTREK VAN DE AARDE

2005

Korstmossen, rode kleurstof

Deze titel verwijst rechtstreeks naar de complexiteit van de bloedsomloop die in het menselijke lichaam verborgen is. Het werk bestaat uit dunne stukken korstmos die rood gekleurd werden. Deze organismen doen denken aan de vertakkingen van haarvaten en verwijzen naar de precieze en kwetsbare aard van de bloedsomloop. De combinatie van de titel van het werk met deze plantaardige vorm benadrukt de essentiële band tussen de mens en de Aarde met haar eindige rijkdommen.

LA MER DE ZEE

2006

Video

In deze video volgen algen die zich aan rotsen vastklampen in de zee de beweging van de golven. Het aquatisch milieu, dat symbool staat voor vruchtbaarheid, verwijst naar de oorspronkelijke omgeving van de mensheid en meer in het algemeen van alle vormen van leven. Het komen en gaan van de algen gaat een hypnotische en mysterieuze relatie met ons aan en geeft het werk een duidelijk vleselijke dimensie. De golvende beweging van deze planten nodigt ons uit om dichterbij het werk te komen en het zo beter te beleven, te verbeelden.

FLUIDES HUMAINS MENSELIJKE VLOEISTOFFEN

2006-2007

Geblazen glas, gekleurde vloeistoffen

Privécollecties en collectie van de kunstenaars

Deze beeldhouwwerken met organische vormen in geblazen glas bevatten gekleurde vloeistoffen die doen denken aan de verschillende menselijke vloeistoffen. Het glazen omhulsel zorgt ervoor dat de vloeistoffen niet verdampen en fixeert deze vitale vloeistoffen in tijd en ruimte. Zo wordt het zogenaamd blijvende karakter van de kunst tegenover de vluchtigheid van het bestaan geplaatst. Wanneer we tussen deze breekbare elementen ronddwalen, zijn we ons bewust van de kwetsbaarheid van ons organisme door de confrontatie met dat waaruit we bestaan.

GRANDE HALLE

CHAQUE SCULPTURE REPRÉSENTE LA QUANTITÉ DE SANG CONTENUE DANS UN CORPS HUMAIN ADULTE OU ENFANT

ELK BEELDHOUWWERK GEEFT DE HOEVEELHEID BLOED IN HET MENSELIJK LICHAAM VAN EEN VOLWASSENE OF EEN KIND WEER

2023

Doorzichtig geblazen glas, rode vloeistoffen, geverfd doek
Privécollecties en collectie van de kunstenares

Deze uitgebreide installatie in het midden van de grote hal omvat 26 glazen druppels waarvan de vorm bepaald werd door de hoeveelheid bloed die ze moeten bevatten. De druppels worden op hun plaats gehouden door gedraaide banden in rode stof, een nabootsing van gevild vlees dat uit elkaar lijkt te vallen. De druppels, die verspreid zijn in de ruimte als gekleurde noten, zijn op verschillende hoogtes opgehangen. Hiermee wordt gesuggereerd dat ze kunnen vallen en breken. Het lichaam wordt opgeroepen, opgehangen en opgeschort. De levenslijn kan elk moment breken.

BOLS REMPLIS DE TERRE ROUGE, NOIRE, BLANCHE, JAUNE

KOMMEN GEVULD MET RODE, ZWARTE, WITTE EN GELE AARDE

2009

Porselein, aarde

De kommen op de tafels verwijzen expliciet naar stillevens met gevulde tafels. Ze fungeren als "vanitas" en verwijzen naar de essentiële noodzaak om zich te voeden, terwijl de gebarsten aarde in de kommen droogte en uitputting van natuurlijke rijkdommen suggereert. De kleuren in de kommen verwijzen naar de diversiteit van de mensheid. De hele installatie maakt ons bewust van wat de mens bindt aan zijn natuurlijke omgeving, de Aarde.

HUMAN LIQUID, A DROP OF BLOOD

2004

Video (ongeveer 4'00" per druppel)

Productie: Notélé (televisie van West-Henegouwen)

Collectie Museum van Schone Kunsten van Charleroi

Deze video bestaat uit vijftig opeenvolgende opnamen en toont de beweging van een druppel bloed die geleidelijk in het water verdund wordt. Elke druppel is afkomstig van een andere persoon en maakt een specifieke golvende beweging voor hij geleidelijk aan verdwijnt en plaats maakt voor de volgende. De kunstenares werkt hier, zoals ze regelmatig doet, met een vorm van synecdoche. Ze isoleert dan een deel van het menselijk lichaam, in dit geval het bloed, om aan te zetten tot nadenken over de mens in het algemeen.

URNES URNEN

2009

Acrylverf op glas

Coproductie: La Fondation d'entreprise Hermès, Paris, en le Centre d'art contemporain Les Brasseurs, Liège

Collectie Museum van Schone Kunsten van Charleroi

Er is een zwarte vorm met afbeelding van een grafurne op mensenmaat geschilderd op drie transparante glazen platen waarin we onszelf weerspiegeld zien. De urnen verwijzen naar het unieke karakter van elke mens. Wij bekijken onszelf levend, tegenover het onbeweeglijke voorwerp dat ons op een frontale manier met ons lot confronteert. Het werk fungeert als een hedendaagse vanitas, die ons aanzet tot reflectie over het onverbidelijke van de dood.

RIZ - COLORANTS COMESTIBLES RIJST - KLEURSTOFFEN VOOR VOEDING

2003

Rijst, kleurstoffen voor voeding

De rijstkorrels die in deze installatie gebruikt worden, zijn met levendige kleurstoffen voor voeding gekleurd. Hoewel het uitzicht van de korrels veranderd is, blijft de voedingswaarde ervan ongewijzigd. De bergen gekleurde rijst worden zorgvuldig in een vitrine geplaatst die hen als een transparante vorm modelleert. Het glas begrenst de gebruikte ruimte. De geometrische precisie ervan staat in contrast met de toevallige neerzetting van rijstkorrels, wat doet denken aan de historische tegenstelling tussen het (geometrische) minimalisme en het vormeloze.

SPHINCTER SLUITSPIER

2003

Inkt en grafiet op papier

De kunstenaar speelt opnieuw met de tijdelijke dimensie van de perceptie van haar werk. De getekende vorm wordt aanvankelijk op een abstracte manier begrepen. De titel van het werk toont vervolgens een hypertrofische representatie van een sluitspier, d.w.z. een ringspier die door samen te trekken een afvoer kan afsluiten. De sluitspier van de anus is de meest bekende, maar er bestaan er nog andere in het lichaam (mond, oog, enz.). De opeenvolging van fijne lijntjes geeft op een grafische manier de kracht van de spier weer. Het lichaam wordt hier teruggebracht tot een fysiologisch deel dat vaak als "laag" of banaal beschouwd wordt. Deze verlaging wordt echter teniet gedaan door de precisie en schoonheid van de tekening.

FOUGÈRE - EAU CONTENUE DANS LES MAINS *VAREN - WATER IN HANDEN*

2006

Varen, doorzichtige hars

Een varen, symbool van veerkracht en onsterfelijkheid omwille van het vermogen ervan om in een uitgedroogde vorm te overleven, wordt naast een vorm in doorzichtige hars geplaatst, die het water weergeeft dat in handen die een kom vormen opgevangen kan worden. De vorm van deze plant doet denken aan de vertakkingen van bloedvaten of van waterlopen. Zo wordt een verband gesuggereerd, gebaseerd op een gelijkenis in vorm, tussen verschillende delen van het universum. Het in vaste vorm omgezette water wordt in de nabijheid van dit organische wezen geplaatst als een dringende oproep om aandacht te besteden aan het milieu dat er steeds slechter aan toe is.

DES PERSONNES BOBINENT DU FIL ROUGE AUTOUR D'OSSEMENTS HUMAINS

MENSEN WINDEN RODE DRAAD ROND MENSELIJKE BOTTEN

2011

Video's (van 0'45" tot 25'30", in een loop)

De video's tonen de handen van verschillende mensen die koppig rode draad rond botfragmenten wikkelen. De draad wordt geleidelijk aan vlees. Het procesmatige karakter van dit herstellend gebaar verraadt een verlangen om het leven te beschermen en om opnieuw leven te geven. Soms blijkt het gebaar echter vruchteloos te zijn en leidt het niet tot een bol. Meer nog, sommige beenderen worden geleidelijk aan blootgelegd. Door het proces van het spinnen op te roepen, verwijst het werk naar de Moira, de drie schikgodinnen uit de Griekse mythologie (Parcae bij de Romeinen) die zich met deze nauwkeurige taak bezig hielden: de draad van alle mensenlevens weven, oprollen en afknippen.

CRÂNES RECOUVERTS DE TERRE ROUGE, NOIRE, BLANCHE, JAUNE

SCHEDELS BEDEKT MET RODE, ZWARTE, WITTE EN GELE AARDE

2009

Gips, aarde, menselijke botten

Privécollecties en collectie van de kunstenaars

Productie: le Centre d'art contemporain Les Brasseurs, Liège

Afgietsels van menselijke schedels zijn bedekt met lagen aarde. Afhankelijk van het aantal lagen dat aangebracht werd, kan de oorspronkelijke vorm een gezicht of een eivormige bol klei worden. Wanneer de aarde uitdroogt, barst ze aan het oppervlak van de beeldhouwwerken. Sommige werken worden bewerkt om de barsten te beperken of weg te werken en symbolisch tegen uitdroging te strijden. De beeldhouwwerken, die allemaal een stukje van het wandbeen bevatten, worden op oo-

ghoogte gepresenteerd. Als verwijzing naar het verleden en de toekomst plaatsen ze het lichaam van de bezoeker in deze plaats tussen de twee in, in het heden, het leven.

OÙ EST-IL ? WAAR IS HIJ ?

2023

Geluid

Tijdens uw bezoek aan de tentoonstelling is u misschien het getjilp van een mus opgevallen. Zou er een ei in het museum uitgekomen zijn? Het zingen van de vogel kan als een waarschuwing geïnterpreteerd worden. Het is echter in de eerste plaats een herinnering aan de aanwezigheid van het levende na het uitkomen van het ei, een symbool voor de vernieuwing van de cyclus van het leven en de vrijheid. Vliegt de vogel weg?

ENTRESOL

CRÂNE - ŒUF SCHEDEL - EI

2002

Menselijk bot, bladgoud, struisvogelei, spiegels

Een schedel, waarvan het holle deel met bladgoud bedekt is, en een ei, ter grootte van een menselijke foetus van vier maanden, worden naast elkaar geplaatst op verschillende spiegels waarvan de weerspiegelingen de perceptie verstoren. Deze twee eivormige voorwerpen verwijzen expliciet naar de kraamafdeling en de dood, met andere woorden naar de levenscyclus. Vele beschavingen delen het idee dat de wereld uit een ei geboren werd. Dit is een representatie van het creatieve vermogen om de hemel en de aarde tot stand te brengen. De oppervlakken zijn gestreept met meanders die amper zichtbaar zijn, alsof ze een verborgen kaart van het universum tonen.

MERCI FACTEUR ! MAIL ART #6

Janelas

Een project van Marc Buchy en Tiago de Abreu Pinto

Janelas ('vensters' in het Portugees) is een initiatief van kunstenaar Marc Buchy (Metz, 1988) en curator en schrijver Tiago de Abreu Pinto (Salvador de Bahia, 1984) dat werd opgestart tijdens de pandemie. Het bestond uit het versturen van een reeks vensteromslagen naar meer dan 70 kunstenaars van 25 verschillende nationaliteiten die in 17 landen wonen. In elke omslag stak een uitnodiging om deel te nemen aan een project rond Mail art, volgens een strikt protocol: de binnenkant van de omslag gebruiken, zodat het werk enkel via het "venster" te zien is. Dit proces van Mail art zette de kunstenaars ertoe aan om te experimenteren met de materialiteit, ruimtelijkheid, zichtbaarheid, humor, politieke dimensie en dissidentie van dit soort creaties.

Deelnemers: Ignasi ABALLÍ (Spanje), Constanza ALARCÓN TENNEN (Chili), Albert ALLGAIER (Oostenrijk), Rodrigo ARTEAGA (Chili), ASSUME VIVID ASTRO FOCUS - AVAF (Brazilië), Julia AURORA GUZMÁN (Dominicaanse Republiek), Shuzo Azuchi GULLIVER (Japan), Paula BAEZA PAILAMILLA (Chili), Béatrice BALCOU (Frankrijk), Juan CASTILLO (Chili), Louis CLAIS (Frankrijk), Claude CLOSKY (Frankrijk), Keren CYTTER (Israël), Lenora DE BARROS (Brazilië), DELIGHT LAB (Chili), DENICOLAI & PROVOOST (België), Paz ERRÁZURIZ (Chili), Petra FERIANCOVÁ (Slovakije), Ángela FERRARI (Argentina), Pietro FORTUNA (Italië), Marcius GALAN (Brazilië), Juliette GEORGE (Frankrijk), Steve GIAS-SON (Quebec), Marie GLAIZE (Frankrijk), Dalila GONÇALVES (Portugal), Carla GRUNAUER (Argentina), Shuruq HARB (Palestina), Pablo HELGUERA (Mexico), IKHÉA©SERVICES (Frankrijk), Luciana JANAQUI (Peru), Narelle JUBELIN (Oostenrijk), Eleni KAMMA (Griekenland), Yazan KHALILI (Palestina), Stefan KLEIN (Duitsland), Perrine LACROIX (Frankrijk), COLECTIVO LASTESIS (Chili), Matthieu LAURETTE (Frankrijk), Pierre LEGUILLON (Frankrijk), Hanne LIPPARD (Noorwegen), Annaïk LOU PITELOUD (Zwitserland), Adrien LUCCA (Frankrijk), Ruggero MAGGI (Italië), Fernando MARQUES PENTEADO (Brazilië), Noé MARTÍNEZ

(Mexico), Jacqueline MESMAEKER (België), Marianne MISPELAËRE (Frankrijk), Rokko MIYOSHI (Japan), Guillermo MORA (Spanje), Óscar MUÑOZ (Colombia), neither (niet gespecificeerd), Irma NAME (Frankrijk), Ana NAVAS (Ecuador), Yuki OKUMURA (Japan), Bernardo OYARZÚN (Chili), Aurélie PETREL (Frankrijk), Niels POIZ (België), Pilar QUINTEROS (Chili), Camila ROCHA (Brazilië), Kurt RYSLAVY (Oostenrijk), Matthieu SALADIN (Frankrijk), Liv SCHULMAN (Argentina), SELF-LUMINOUS SOCIETY (België), María SOSA (Mexico), Frans VAN LENT (Nederland), Mavi VELOSO (Brazilië), Puck VERKADE (Nederland), Els VERMANG (België), Pep VIDAL (Spanje), Oriol VILANOVA (Spanje), Ivana VOLLARO (Argentina), Elsa WERTH (Frankrijk).

Agathe Eristov Gengis Khan

Correspondentie met Guylaine Liétaert (2014-2015)

De Franse kunstenares Agathe Eristov Gengis Khan (Neuilly-sur-Seine, 1948 – Parijs, 2015) heeft gedurende haar carrière een vorm van Mail art ontwikkeld, in aanvulling op schilderkunst, tekenkunst, collage en haar werk in het onderwijs. Ze onderhield met name een uitvoerige briefwisseling met beroemdheden zoals Gilbert Lascault en Agnès Varda. Tijdens de laatste twee jaar van haar leven, heeft ze uitvoerig gecorrespondeerd met een van haar Belgische vriendinnen, Guylaine Liétaert, die eerder de correspondentie had bestudeerd die ze onderhield met een andere Belgische vriendin, Monique Claes.

Het zijn deze aangrijpende brieven van Agathe Eristov Gengis Khan aan Guylaine Liétaert die in de tentoonstelling worden getoond; ze heeft het over het gevecht tegen haar ziekte, maar tegelijkertijd ook over het plezier dat ze haalt uit het creëren en haar verlangen om mensen te laten delen in haar passie voor een kunstvorm die het dagelijkse leven opfleurt.

(25+50) + (25-50) = 50ste VERJAARDAG VAN DE GALERIE DÉTOUR

De algemene titel van de 50ste verjaardag van de associatieve galerie Détour in Jambes, wordt op een enigmatische manier weergegeven: " $(25+50) + (25-50) = 50$ ste verjaardag van Galerie Détour." Het principe is echter eenvoudig: 25 kunstenaars die 50 jaar of ouder zijn en die de voorbije jaren in de galerij tentoongesteld hebben, nodigen 25 kunstenaars die jonger dan 50 zijn uit om deel te nemen aan een groepstentoonstelling in de galerij die loopt van 11.10 tot 10.11.2023.

BPS22 viert deze verjaardag door alle uitnodigingen voor de tentoonstellingen die er de laatste tien jaar plaatsgevonden hebben te tonen. Het gaat om 72 individuele of groepstentoonstellingen met meer dan honderd kunstenaars met uiteenlopende bekommernissen.

PETIT MUSÉE

L'art content/comptant pour rien...!?
Kunst, tevreden met niets/niets waard

Een didactisch aanbod van het team
kunst- en cultuurbemiddeling van BPS22

"We begrijpen er niets van! Het is lelijk! Een kind van 5 kan dit maken! Hedendaagse kunstenaars hebben geen knowhow! Hedendaagse kunst is gewelddadig en provocerend!"... Het zijn allemaal vooroordelen die men vaak hoort en die het Kleine Museum probeert te weerleggen aan de hand van een selectie werken uit de collecties van de Provincie Henegouwen en het BPS22.

Dit aanbod van het team bemiddeling zet aan tot een dialoog tussen het jonge publiek en de werken. Het is ook de basis van een gedachtewisseling tussen generaties zodat we kunnen begrijpen dat hedendaagse kunst ons allemaal treft.

Kunstenaars: Pierre ALECHINSKY, Stephan BALLEUX, Gabriel BELGEONNE, Marcel BERLANGER, Jacques CHARLIER, Roman CIESLEWICZ, Jérôme CONSIDERANT, Edith DEKYNDT, Margaret HARRISON, Serge LHERMITTE, François LIENARD, Marcel MARIEN, Mimmo ROTELLA, Dominique THIRION, Gert en Uwe TOBIAS.

Het museum is geopend van dinsdag tot en met zondag van 10 tot 18u.
Gesloten op maandag, op 24, 25, 31.12 en op 01.01 en tijdens de opbouw
van tentoonstellingen.

TARIEVEN:

€ 6 / senioren: € 4 / studenten en werkzoekenden: € 3 / -12 jaar: gratis.

Groepen van minimaal 10 personen: € 4 per persoon.

Rondleidingen: € 50 of € 60 (weekend) per groep van 15 personen maximum.

Gratis voor scholen en verenigingen (bezoek + workshop), mits reservatie.

 bps22.be

 bps22.charleroi

 bps22.charleroi

Grafisch ontwerp: Heureux Studio

BP
S²²

MUSÉE D'ART
DE LA PROVINCE
DE HAINAUT

BOULEVARD SOLVAY, 22
6000 CHARLEROI
BELGIQUE

BPS22.BE